

Ήπο' οσα διαβαζω

Ποιά είναι τα «επτά τραγικά διαγνωστικά λάθη» στον καρκίνο; Διαβάστε τα:

1. Η μη θέσις τής διαγνώσεως ενός ένδοστοματικού καρκίνου με την ιδέα ότι πρόκειται περί κοινής εξέλικώσεως, είναι ένα σφάλμα πού αποφεύγεται άπλώς με τήν βιοψία τής άλλιώσεως.

2. Άδυναμία διαγνώσεως καρκίνου του μαστού, επειδή ο γιατρός πιστεύει ότι ή διόγκωσις είναι καλοήθης, π.χ. νέκρωσις του λίπους ή φλεγμονή, δέν θά έπρεπε νά παρατηρήται. Μιά διόγκωσις του μαστού θά έπρεπε νά θεωρηται κακοήθης, μέχρις ότου ή βιοψία τήν άποδείξη καλοήθη.

3. Η ύποβολή ενός άρρώστου σέ θεραπεία με τήν πεποίθησι ότι τά συμπτώματα του όφείλονται σέ δωδεκαδακτυλικό ή καλόθης γαστρικό έλκος χωρίς άκτινολογική ή έργαστηριακή άπόδειξη τής νόσου, σημαίνει ότι διέφυγε ή διάγνωσις καρκίνου του στομάχου. Η άκτινολογική εξέτασις του στομάχου μετά βαριούχου γεύμα, ή άνάλυσις του γαστρικού ύγρου για τόν προσδιορισμό τής όξύτητός του και ή έρευνα τών κοπράνων για αίμα θά έπρεπε νά πραγματοποιούνται πριν άρχισή ή θεραπεία για ένα ύποπτευόμενο έλκος.

4. Άδυναμία ν' άναγνωρίσουμε ότι μια βουβωνοκήλη, πού χρονολογείται άπό καιρό και πού δίνει ξαφνικά συμπτώματα, μπορεί νά σχετίζεται με καρκινικές άλλιώσεσις του προστάτου ή του κόλπου, είναι κάτι πού πρέπει νά άποφεύγεται. Η δύναμις πού καταβάλλεται κατά τήν ούρησι ή τήν άποπάτησι μπορεί νά είναι ή αίτια τής ξαφνικής αύξήσεως τών συμπτωμάτων άπό τήν κήλη. Σε τέτοιες περιπτώσεσις ο γιατρός θάπρεπε νά διερευνήση τίς δυνατότητες άλλιώσεως του προστάτου ή του κόλπου και όχι ν' άφιερώσει όλες τίς σκέψεις του στήν κήλη.

5. Η θεραπεία άνωμάλων αίμορραγιών τής μήτρας, πού προκαλούνται άπό καρκίνο, με όρμόνες, χωρίς ίστολογική διάγνωσι τής αίτιας τής αίμορραγίας, είναι ένα σφάλμα πού μπορεί εύκολα νά άποφευχθή.

6. Άποτυχία τής άναγνωρίσεως ότι μια αίμορραγούσα αίμορροΐς μπορεί νά καλύπτει ένα συνυπάρχοντα καρκίνο του όρθου είναι ένα τραγικό όλίσθημα. Έτσι, άκόμη και όταν είναι προφανείς αι αίμορραγούσαι αίμορροΐδες, είναι άνάγκη ν' άποκλείσουμε τήν δυνατότητα συνυπαρχόντων πολυπόδων ή καρκίνου του όρθου ή του κόλου με δακτυλική εξέτασι, πρακτισιγμοειδοσκοπία και βαριούχο ύποκλυσμό.

7. Το νά θεραπεύουμε μιάν άναίμια χωρίς ν' αντιληφθούμε ότι ο καρκίνος είναι ή πρωταρχική αίτια τής άπωλείας του αίματος, είναι μια σοβαρή πλάνη. Ο καρκίνος όπουδήποτε του σώματος μπορεί νά σχετίζεται με άναίμια, είναι δέ γνωστή ή άναίμια πού προκαλούν ο καρκίνος του στομάχου και του παχέος έντέρου (*Cancer Detection in Physician's Office*. Έκδοσις τής 'Αμερικανικής 'Αντικαρκινικής 'Εταιρείας).

*

Ένδιαφέροντα πράγματα εκθέτει ο Καθηγητής A. E. Kornmüller, άπό τόν 'Ινστιτούτο Max Planck έρεύνης του έγκεφάλου, του Göttingen, για τήν άληθινή έννοια του έγκεφαλογραφίματος. Κατά τόν άνωτέρω έρευνητή, οι φαίες περιοχές του κεντρικού νευρικού συστήματος, όπως π.χ. ο έγκεφαλικός φλοιός, έχουν, καθ' όλας τές ένδείξεις, νευροεκριτική δράσι, πού εκφράζεται βιοηλεκτρικά στά κύματα του ηλεκτροεγκεφαλογράμματος. Οι ούσιες πού παράγονται άπό τά δορυφόρα κύτταρα τών νευρώνων (γαγγλιακών κυττάρων) άφ' ενός μόν διαχέονται στους νευρώνας και ρυθμίζουν και συντηρούν τήν διεγερσιμότητά των, άφ' έτέρου δέ κυκλοφορούν στο αίμα και άσκοούν (άπωτέραν δράσιν) όμοίου τύπου. Έτσι, ο έρεθισμός ώρισμένης περιοχής τής φαίας ούσιης προκαλεί ύπνον μέσω μιās όρμόνης πού παράγεται τοπικά άπό τά γαγγλιακά κύτταρα. Άν τόν πειραματόζωον (έν προκειμένω, γάτα) έχει συνδεθή κυκλοφορικά με άλλο ζώο, και τόν δεύτερο αυτό ζώο πέφτει σέ ύπνο, τά ηλεκτροεγκεφαλογραφήματα και τών δύο είναι τά ίδια (*Medico Boehringer*, 5, 63).

*

«Δέν χρειάζεται παρά ένα σταγονίδιο δηλητηρίου για νά σημειωθή ή παρουσία όλόκληρου δηλητηριοπαραγωγού άδένο» (Jean Rostand, βραβείον Nobel Βιολογίας).

*

Τί μπορεί νά προκαλέση ή κατάχρησις βιταμίνης A; ό,τι άκριβώς και ή έλλειψίς της: ξηροφθαλμία, ξηροδερμία, γαστρεντερικές και ούρολογικές διαταραχές. Έπομένως, τόν μέσο όρο: ούτε υπερβολικές ούτε άμελητές δόσεις (*New Scientist*, 359, 3/10/63, 1963).

*

Τελευταίως, ο Joseph L. Melnick, του 'Ιατρικού Κολλεγίου του Πανεπιστημίου «Houston Baylor» τών 'Ηνωμένων Πολιτειών, άνεκοίνωσε στο Διεθνές Συνέδριο 'Ιολόγων, πού συνήλθε

στη Νέα Υόρκη, ότι παρατήρησε με το ηλεκτρονικό μικροσκόπιο, στο αίμα δύο παιδιών που έπασχαν από λευκαίμια, σωματίνα όμοια προς μερικους πολλή γνωστούς ιούς. Τα σωματίνα αυτά δεν παρατηρούνται στο αίμα υγιών ενηλίκων, αλλά βρέθηκαν σε καλλιέργειες μυελού των οστών πασχόντων από λοιμώδη μονοκυττάρωση, που πιστεύεται ότι προκαλείται από ίόν. 'Ο Melnick και οι συνεργάτες του πρόκειται να μοιολογίσουν πιθήκους με υγρό που να περιέχει τα σωματίνα αυτά, για να ιδούν αν θ' αναπτυχθή λευκαίμια. "Αν αναπτυχθή, θα προχωρήσουν στην έρευνα της δυνατότητας παρασκευής σχετικού έμβολλου, κατά τον τύπο των αντιτολοιομυελιτικών έμβολλων των Salk και Sabin (*Newsweek*, 17 Φεβρουαρίου 1964).

*

Τελευταίως, ο Πρόεδρος των 'Ηνωμένων Πολιτειών απένευσε σε τρεις επιστήμονας και τρεις πολιτικούς το βραβείο του 'Ιδρύματος I. Κένενθυ για τις έρευνες και τη δράση των πάνω στα καθυστερημένα παιδιά. Το βραβείο ήταν συνολικά 175.000 δολάρια, και πρώτος μεταξύ των έξ που το πήραν ήταν ο Καθηγητής της Εύγονικης του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, κ. Lionel S. Penrose. 'Ο Καθηγητής Penrose με την ειδική μελέτη του *Colchester Survey* του 1938 έκαμε την πρώτη μεγάλης κλίμακος προσπάθεια για τη σπουδή του αίτιου της διανοητικής καθυστέρησης και τη διάκριση των υποκειμένων γενετικών και νοσολογικών παραγόντων. "Ήταν επίσης ο πρώτος που έδειξε ότι όσο μεγαλύτερη είναι η ηλικία της μητέρας κατά τη σύλληψη, τόσο μεγαλύτερες οι πιθανότητες να αποκτήσει ένα μογγολοειδές παιδί. Και τώρα, ένα Quiz: «Τι ιδέα έχετε για τη μετάφραση που έκαμε του βιβλίου του Penrose, *Γενετική του ανθρώπου*;»

*

Συνιστούμε να διαβαστή απ' όλους ή δημοσίευσεις του Πρωτάνεως των 'Ελλήνων Χειρουργών κ. Μαθιού Μακκά, ή σχετική με την Χειρουργική Μόρφωση των Ιατρών (1964). 'Η μακρά πέτρα του συγγραφέως έχει αποκρυσταλλωθή σε ώριμα χρήσιμα συμπεράσματα, τα όποια θα έπρεπε να ληφθούν υπ' όψιν και από το Κράτος και από το Σώμα των 'Ιατρών, αν θά θέλαμε να συγχρονισθούμε και να προσδεύσουμε, τουλάχιστον στην Χειρουργική.

*

'Εξ άλλου, ή κ. Βιργίνια Τσουδερού-Παπαδάτου εξέδωσε σε τομίδιο τα άρθρα που δημοσίευσε τον περασμένο Νοέμβριο στο *Βήμα* για την 'Ιατρική Περίθαλψη και Πρόνοια, με ανάλυση του προβλήματος όπως υπάρχει και αντιμετώπιζεται στην 'Ελλάδα και σε άλλες ευρωπαϊκές χώ-

ρες. 'Η κ. Β. Τσουδερού-Παπαδάτου δίνει μια σαφή και ολοκληρωμένη εικόνα της θέσεως της 'Ιατρικής, του γιατρού, και της κοινωνικοοικονομικής θέσεως του προβλήματος Περίθαλψης-Πρόνοια, και μάλιστα κατά τρόπο που θά τον ζήλευαν πολλοί γιατροί, ακόμα κι απ' αυτούς που καταπιεσθηκαν στο παρελθόν μ' αυτό. Είναι καιρός, εν όψει των πολιτικών, κοινωνικών και οικονομικών ανακατατάξεων που γίνονται σ' όλο τον ευρωπαϊκό και μεσογειακό χώρο, να δώσουμε με ρεαλισμό τα χάλια μας και να αρχίσουμε σιγά-σιγά, με περισκέψη και αποφασιστικότητα, να τα διορθώνουμε.

*

Και μερικά σχετικά με τις ένδοξοκοινωνικές μολύνσεις. α) 'Ο S. D. Rubbo, με το να μολύνει πειραματικά τα κλινικοσκέπασματα ενός θαλάμου του Νοσοκομείου University and St. Vincent της Μελβούρνης (Αυστραλία) με εναιώρημα σταφυλοκόκκων του τύπου *Citrus*, παρατήρησε ότι σε τρεις (3) ώρες το μικρόβιο είχε εξαπλωθή σ' όλοκληρο τον θάλαμο και έγινε δυνατόν ν' απομονωθή από τα κλινικοσκέπασματα, τα στρώματα, τον άερα και διάφορα αντικείμενα του θαλάμου (*Brit. Med. Jr.*, 2, 282, 1962). β) 'Ο Καθηγητής Ch. H. Rummelkamp Jr., του Πανεπιστημίου έρευνας Western, του Cleveland, Ohio (Η.Π.Α.), άνεκοίνωσε στο 44ο 'Ετήσιον Συνέδριον του 'Αμερικανικού Κολλεγίου των 'Ιατρών, στο Denver του Colorado, ότι αδελφές που περιποιούνται βρέφη μπορούν να μεταδώσουν σ' αυτά σταφυλοκοκκικές λοιμώξεις, μέσω των χειρών των, όσοσδήποτε προφυλάξεις και αν πάρουν προς άποφυγή της μετάδοσης της λοιμώξεως (χρήσι προσωπίδων, πλύσι χειρών με άντισηπτικά). Οι λοιμώξεις αυτές αναφέρονται στο τραύμα του λώρου, το σώμα και το άναπνευστικό δέντρο, και ήσαν σπανιότερες μέσω του άερος (με φτερνίσματα του βρέφους).

*

Σ' ένα τελευταίο τεύχος του *New Scientist* (378, 13 Φεβρουαρίου 1964), ο Καθηγητής Sir Charles Dodds, F.R.S., διερωτάται ποιά πρόβλημα θάχρη ν' αντιμετώπιση ή 'Ιατρική μετά τη λύση των δύο μεγάλων προβλημάτων, του καρκίνου και των καρδιαγγειακών άσθενειών. Και πιστεύει ότι το τρίτο αυτό πρόβλημα θά είναι το πρόβλημα του γήρατος, για το όποιον το ενδιαφέρον αυξάνει προοδευτικά τα τελευταία χρόνια.

Παναγιώτου